

ת"פ (חדרה) 50162-12-22 - מדינת ישראל נ' וסים אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 50162-12-22 מדינת ישראל נ' אגבאריה

לפני כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
שלוחת תביעות חדרה

נגד

הנאשם
וסים אגבאריה
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סביחאת

גזר דין

רקע

1. הנאשם, יליד שנת 2000, הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של **חבלה במזיד לרכב (בצוותא)**, לפי סעיף 413ה + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ואביו גרמו נזק מכוון לרכבו של המתלונן, על רקע סכסוך שהיה קיים בין משפחתם לבין אחרים, ומשום שסברו שהמתלונן הוא חלק בסכסוך. בתאריך 10.7.22 סמוך לשעה 10:00, כאשר המתלונן עמד עם רכבו בשכונת עין אברהים באום אל פחם, **הנאשם ניגש לרכב כשהוא אוחז מוט בידו, והחל לחבוט באמצעותו ברכב בחוזקה**. אביו של הנאשם הגיע אף הוא למקום, כשהוא נוהג ברכבו מסוג רקסטון, והתנגש בעוצמה בחלק האחורי של רכבו של המתלונן, כדי למנוע ממנו לברוח מהנאשם. המתלונן ניסה להימלט, אולם אביו של הנאשם נסע אחריו והתנגש בו שוב, מצד ימין של הרכב. כתוצאה מכל האמור נגרמו לרכבו של המתלונן הנזקים הבאים: **השמשה הקדמית, השמשה האחורית, ושני החלונות הקדמיים התנפצו, ושתי דלתות - דלת הנהג ודלת הנוסע שמאחורי הנהג - התעקמו ונהרסו כליל**.

2. בתאריך 7.9.23 הודה הנאשם בכתב האישום כאמור, ונשלח לשירות המבחן בטרם הרשעה, לצורך קבלת תסקיר, הן בהתייחס להרשעה והן בנוגע לעונש. התקבלו תסקירים בעניינו של הנאשם, שבסופם לא ניתנה המלצה על סיום ההליך בלא הרשעה. לפיכך ב"כ הנאשם ויתר על עתירתו להימנע מהרשעה, ובתאריך 14.11.24 הנאשם הורשע ונשמעו הטעוניהם לעונש.

3. יצוין כי נגד אביו של הנאשם הוגש כתב אישום נפרד - ת"פ 50097-12-22 בבית משפט זה. ביום 14.9.23 הודה האב והורשע בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון שעל פיו טענו הצדדים במשותף להטלת עונשים של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. נימוק מרכזי להסדר הטיעון היה הסכם סולחה שנחתם בין המתלונן לבין הנאשם ואביו. בית המשפט (כב' השופט א' אחר) כיבד את ההסדר ודן את האב למאסר מותנה בן חודשיים למשך שנתיים, ולתשלום פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי התסקיר הראשון, מתאריך 2.6.24, הנאשם מתגורר בבית הוריו ועובד כשכיר בתחום השיפוצים. אין לחובתו הרשעות קודמות. הוא תיאר את יחסיו עם משפחתו כטובים, קרובים, ותומכים. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, וניתב את מאמציו להשתלבות בשוק התעסוקה. לדבריו, אין לו קשרים בחברה שולית, והוא שלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, לרבות אלכוהול, או עיסוק בהימורים. בדיקת שתן שנערכה לו איששה את דיווחו על אי-שימוש בסמים.

בהתייחס לעבירה שבה הודה, הנאשם הסביר כי חשד במתלונן שהוא מרגל אחרי משפחתו או מעוניין לפגוע בה, בקשר לסכסוך עם משפחה אחרת באזור, וניגש לרכבו של המתלונן כדי להבין את פשר הדברים. הוא הודה בעובדות כתב האישום באופן חלקי, אך זיהה שפעל באימפולסיביות ובאלימות, ושמלכתחילה ניגש אל המתלונן בתוקפנות, אשר לדבריו, אינה מאפיינת אותו. הוא הסביר את התנהגותו בחשש לשלום משפחתו, ובכך שחש פגיעה בכבודו מצד המתלונן. הנאשם ביטא אמפתיה כלפי המתלונן ומסר שפנה אליו כחודש לאחר האירוע, כדי להתנצל בפניו, ושנערכה סולחה שבמסגרתה המתלונן פוצה כספית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים אנטי סוציאליים מושרשים, אולם זוהו אצלו עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות מתוך תחושת מחויבות משפחתית. במכלול השיקולים ההערכה הייתה שבהיעדר טיפול מותאם לצרכיו, רמת הסיכון להישנות עבירות דומות היא בינונית. הומלץ לשלבו בקבוצה טיפולית מתאימה, אף שקצינת המבחן הביעה בשלב זה ספק באשר למידת החיבור שלו לנזקקותו הטיפולית, ולפיכך, באשר ליכולתו להפיק תועלת מטיפול.

5. בתסקיר השני, מתאריך 11.11.24, דווח כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם נמצא מתאים לקבוצה טיפולית בתחום האלימות, אך בשל עומס רב, הוא טרם שולב בה בפועל. במהלך התקופה נערכו עמו מספר פגישות פרטניות, שבעקבותיהן התרשמה קצינת המבחן מתזוזה חיובית ביכולתו לערוך התבוננות ביקורתית בהתנהלותו, ומהגברת מודעותו למצבי סיכון פוטנציאליים. הוא לקח אחריות על ביצוע העבירה, זיהה את כשלו ההתנהגותיים שהביאו להסלמת האירוע, וכן זיהה דרכים אלטרנטיביות שבהן יכול היה לפעול. רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה פחתה, להערכתה של קצינת המבחן, לדרגת סיכון נמוך-בינוני.

לאור האמור הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, שבמסגרתו ישתלב הנאשם בטיפול שבו ימשיך להעמיק בדפוסיו המכשילים, וירכוש כלים בהם יוכל להשתמש במצבי קונפליקט. עוד הומלץ על הטלת עונש חינוכי-שיקומי בדמות של"צ בהיקף 200 שעות, וצוין שעונש מאסר בעבודות שירות עשוי לפגוע במאמציו לחזור למסלול נורמטיבי.

באשר לשאלת ההרשעה, למרות גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי, לא הוצג בפני קצינת המבחן נזק קונקרטי שייגרם לו אם יורשע, ולכן לא ניתנה המלצה על סיום ההליך ללא הרשעה.

6. בתסקיר בדבר תכנית של"צ, מתאריך 10.12.24, דווח כי הותאמה עבור הנאשם תוכנית של"צ בהיקף 200 שעות, בעיריית אום אל פחם, בתפקידי אחזקה וגינון.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** ציינה כי הערך המוגן שנפגע הוא זכותו של המתלונן להגנה על רכושו. חוק העונשין, וכן פסיקת בתי המשפט השונים, מייחסים חומרה יתרה לפגיעה בכלי רכב, משום שאין לראות בו אמצעי תחבורה בלבד, אלא מעין שלוחה של בית-מבצרו של אדם. מידת הפגיעה במקרה זה אינה מבוטלת, משום שהמעשים בוצעו בצוותא, תוך שימוש בחפץ קהה, בלא התגרות מצד המתלונן, והנזק היה משמעותי (תמונות החבלה ברכב הוגשו וסומנו **ת/1**).
לעמדת המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה המתחיל ב-3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ומגיע עד 9 חודשי מאסר בפועל.

8. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציינה, מחד גיסא, את גילו ועברו הנקי של הנאשם, והעובדה שהודה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה; ומאידך גיסא, את השלבים הראשוניים שבהם הוא נמצא בהליך הטיפול, על אף הזמן שחלף מאז שנשלח לתסקיר. סיכומו של דבר, **ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין שבהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות, ועתרה להטלת עונש דומה, ברף התחתון של מתחם הענישה שהוצג, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.**

9. בהתייחס לעונש שהוטל על אביו של הנאשם, ב"כ המאשימה טענה שחלקו של הנאשם באירוע היה גדול יותר, כמי שאחז במוט שבאמצעותו הכה ברכב, וכמי שהחל את האירוע אך ורק על סמך חשד שקינן בו, בלי שבירר את העובדות.

10. **ב"כ הנאשם** טען כי המלצתה של קצינת המבחן מבוססת ומנומקת היטב. גם אם בתחילת הדרך הודאתו הייתה חלקית, הרי בהמשך הוא הודה, הביע אמפתיה כלפי המתלונן, ונרתם באופן מלא להליך הטיפול. המסוכנות הנשקפת מהנאשם פחתה, והומלץ על עונש שיקומי של של"צ, בניגוד למאסר בעבודות שירות, שריצויו עלול לחבל במאמצי השיקום. עוד צוין כי בעונש של"צ יש אלמנט של פיצוי לחברה על הפגיעה שהנאשם גרם לה.

11. ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר במעידה חד פעמית שאירעה לפני למעלה משנתיים. לנאשם

אין רקע פלילי או התמכרותי, הוא אינו רצידיביסט. התנהגותו מבטאת כישלון על רקע של סערת רגשות. לא היו נפגעים באירוע, וחלקו של הנאשם שווה לחלקו של אביו. נחתם הסכם סולחה בין הצדדים (הוגש וסומן **1/נ**), והאב נידון בשל אותו אירוע לעונשי מאסר מותנה ופיצוי למתלונן (גז"ד הוגש וסומן **2/נ**). ב"כ הנאשם ביקש לא לאבחן בין הנאשם לאביו באשר לתוצאה העונשית בגין אותו אירוע. לא ניתן לומר ששימוש במוט כדי לגרום נזק לרכב מסוכן יותר משימוש ברכב לפגיעה ברכב המתלונן, אלא ההיפך הוא הנכון.

12. באשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, טען הסנגור כי מדובר במקרים חמורים יותר, בעוד שבמקרה זה מדובר בפגיעה ברמה נמוכה יחסית. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין של"צ למאסר קצר מאד לריצוי בעבודות שירות (תוך הפנייה לפסיקה התומכת בכך), ועתר להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

13. **הנאשם** הוסיף שהוא מצטער וביקש סליחה מהמתלונן, וכעת הוא מבקש את סליחת בית המשפט.

דין והכרעה

14. **הערכים המוגנים** שנפגעו במעשי הנאשם הינם זכות המתלונן להגנה על רכשו וכן נפגעו כבודו ושלוות נפשו של המתלונן. לאור נסיבותיו של האירוע, לרבות השימוש במוט (וברכב ע"י אבי הנאשם - מבצע בצוותא) והנזקים שנגרמו לרכבו, עוצמת הפגיעה בערכים היא משמעותית.

15. **מדיניות הענישה בהקשר לעבירת חבלה במזיד לרכב** בנסיבות דומות יכולה להתחיל מרף של מאסר על תנאי או מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות, והכל כתלות בנסיבות ביצוע העבירה ובעיקר בטיב הנזק ובגובהו. ניתן ללמוד על מדיניות הענישה מהמקרים הבאים:

א. רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל (26.3.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם ירד מאופנועו, בעת עצירה ברמזור אדום, פגע במזיד ברכבו של נהג סמוך בכך שניפץ את חלון רכבו הימני באמצעות קסדה. כתוצאה מניפוץ החלון נפצע המתלונן בשפתו. **בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר על תנאי בצירוף פיצוי כספי לבין 4 חודשי מאסר בפועל** בצירוף ענישה נלווית, והשית מאסר על תנאי בן 6 חודשים, 180 שעות של"צ, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. ת"פ (ירושלים) 9284-12-16 מדינת ישראל נ' פהימה (26.12.18) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם נכנס לרכבו, נהג בו קדימה ואחורה פעמיים, תוך שפגע במזיד ברכב של שכנתו שחנה מאחורי רכבו. בחלוף זמן קצר, ירד הנאשם מביתו אל רכב המתלוננת ושבר במזיד את שמש הדלת הימנית האחורית של הרכב. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות**

שירות, לצד ענישה נלווית. הושתו העונשים הבאים: 200 שעות של"צ, 75 ימי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,500 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 7673-03-20 **מדינת ישראל נ' בלוקונקו** (1.5.23) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה במזיד לרכב (ובשני תיקים נוספים שצורפו - עבירות של תקיפה). על רקע קשר רומנטי בין אשת הנאשם לבין המתלונן, הכה הנאשם באמצעות מוט ברכבו של המתלונן ושבר את המראות, הפנסים, ניפץ שמשה קדמית ושמשות הדלתות. נגרם נזק בשווי כ-7,500 ₪. נקבע כי **מתחם העונש ההולם (לגבי שלושת התיקים במיוחד) מתחיל במאסר על תנאי ומגיע עד 9 חודשי מאסר בפועל**, בנוסף לענישה נלווית. הושתו **6 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪.**

ד. ת"פ (רחובות) 55589-07-18 **מדינת ישראל נ' יעקבי** (19.12.18) - הנאשמת הורשעה בשלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב. הנאשמת שרטה בשלושה מקרים שונים, רכבים של המתלוננים עת חנו בחניון וגרמה לנזקים בשווי של 7,000 ₪. התביעה עתרה להטיל על הנאשמת עונש של עבודות שירות לתקופה של חודשיים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.**

יצוין כי שני פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה לתמיכה בעמדתה העונשית לפיה הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על מאסר בעבודות שירות, עניינם מקרים שנסיבותיהם חמורות משמעותית מהמקרה דנן: בעפ"ג (מחוזי מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' רודבסקי** (וערעור שכנגד) (7.9.16) מדובר היה **בהצתת** רכב של שכן על רקע סכסוך שכנים, לאחר שהחלון האחורי של הרכב נופץ באמצעות בקבוק זכוכית. הרכב בשווי כ-55,000 ₪ נהרס. בית המשפט המחוזי קבע כי **"מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, שבו הרף התחתון הוא מאסר על תנאי, אינו מבטא נכונה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ואת הסיכון שהיה צפוי לחיי אדם ולכלי רכב אחרים שחנו בחניון, אלמלא כובתה האש על ידי מתזים שהיו בחניון. לטעמנו, הרף התחתון בנסיבותיו של תיק זה חייב לכלול רכיב של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בעבודות שירות.**" לפיכך, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובהתחשב בהלכה שערכאת הערעור לא ממצה את הדין, נגזרו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות** ומאסר מותנה. ברי כי לא ניתן להסתמך על קביעת בית המשפט המחוזי לגבי הרף המינימלי לצורך המקרה עסקינן, שכן הנמקתו התייחסה מפורשות לנסיבות החמורות במיוחד של אותו מקרה כאמור לעיל.

ת"פ (כפר סבא) 56672-05-14 **מדינת ישראל נ' קלימקוביץ** (7.6.16) עניינו מקרה חמור של **פגיעה בניידת משטרה** באמצעות אבן גדולה שהושלכה על שמשתה במסגרת אירוע רב משתתפים שבו פגעו תושבי יישוב בכוח משטרה שהגיע ליישוב כדי לאכוף צו הגבלה נגד תושב היישוב. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יטענו לטווח שבין 3-6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות. הושתו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.**

16. **מתחם העונש ההולם** - שקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, הנזק שנגרם לרכב והרקע שפורט לעיל לצד מדיניות הענישה הנוהגת במקרים הדומים בנסיבותיהם למקרה דנן, ומצאתי לקבוע כי

מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי בצירוף של"צ ועד מאסר של מספר חודשים שניתן לריצוי בעבודות שירות, בתוספת ענישה נלווית.

17. **העונש המתאים לנאשם** - הנאשם כבן 25, ללא כל עבר פלילי. הוא הודה בכתב האישום, קיבל אחריות והביע חרטה על המעשים, נרתם להליך טיפולי בשירות המבחן ולאחר תקופה של טיפול ההערכה היא פחתה רמת הסיכון הנשקפת ממנו ושירות המבחן המליץ להסתפק בענישה בעלת אפקט שיקומי-חינוכי ולהימנע מהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות. מכלול הנתונים הללו מצדיקים גזירת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

18. **אחידות הענישה** - כנזכר לעיל, על אביו של הנאשם שהיה שותף למעשים ופגע ברכבו של המתלונן מכמה כיוונים באמצעות רכבו שלו, הושתו עונשים של מאסר על תנאי ופיצוי, וזאת במסגרת הסדר טיעון שערכה עמו המאשימה. על חשיבותו של עקרון אחידות הענישה בהלכה הפסוקה אין צורך להכביר במילים, גם אם **"הלכה היא כי עקרון זה הוא שיקול אחד במכלול השיקולים שיש לאזנם במטרה להגשים את תכלית הענישה"** [ע"פ 4761/15 ג'ורבאן נ' מדינת ישראל (23.11.15) והפסיקה הנזכרת שם]. במקרה דנן, לא אוכל לקבל את טענת המאשימה לפיה חלקו של הנאשם שבפניי משמעותי יותר מחלקו של אביו. לדידי, פגיעה באמצעות כלי רכב היא חמורה לא פחות מפגיעה באמצעות מוט ולמעשה עלולה הייתה אף להביא לתוצאות קשות עוד יותר מאלו שנגרמו. משכך, ישום עקרון אחידות הענישה אף הוא מוביל למסקנה כי אין מקום להטלת ענישה מחמירה יותר, בדמות מאסר בעבודות שירות, כעתירת המאשימה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש או אלימות לרבות איומים.

ב. **פיצוי למתלונן - ע"ת מס' 1 בכתב האישום, בסך של 1,000 ₪.** הפיצוי ישולם בתוך 30 יום. המאשימה תעביר את פרטי ההתקשרות של המתלונן למזכירות בתוך 14 יום.

ג. **צו מבחן למשך שנה**, במסגרתו ימשיך בהליך הטיפול בו החל, וישתלב בטיפול ייעודי מתחום האלימות או בכל הליך טיפולי מתאים אחר לפי ראות עיניי שירות המבחן, אשר יפקח על התמדתו בהליך זה.

ד. **צו של"צ בהיקף 200 שעות**, שיבוצע במסגרת עיריית אום אל פחם (בתפקידי אחזקה וגיבון) בהתאם לתוכנית של"צ שהגיש שירות המבחן בתאריך 10.12.24. שירות המבחן יפקח על ביצוע השל"צ ויגיש לבית המשפט עדכון לאחר השלמת צו השל"צ.

מובהר לנאשם כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן באופן המצופה, כי אז יוכל שירות המבחן לבקש את הפקעת הצווים, ועונשו ייגזר מחדש.

שירות המבחן יחתים את הנאשם על צו המבחן ויגיש את הצו לחתימתו.

המזכירות תשלח את העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ה, 30 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.